

5 éves a Családok Átmeneti Otthon Máriakéménd

Ünnepi Beszéd

A Máriakéméndi Gyertyaláng Gyermekfalu Alapítvány nevében, szeretettel köszöntök minden (kedves) jelenlévőt.

Munkatársakat, támogatókat és azokat is, akik látszólagosan megnehezítik a munkánkat. Nekik köszönhetjük, hogy újból és újból átgondolhatjuk a szerepünket és hozzáállásunkat.

Intézményünk 5 éves.

Egy öt éves gyermek ilyenkor tapasztalja meg, hogy tettei hasznosak-e vagy sem és ezt követően választhatja meg, hogy hová szeretne tartozni.

Erről a választási lehetőségről szeretnék ma beszélni.

Néhány szó a kezdetekről:

Alapítványunk első gyermekközpontú ellátási ötlete, egy nevelőszülői hálózat felépítése 2004-ben megrekedt, nem sikerült alkalmas nevelőszülőt találnunk. A Gyermekvédelmi munkatársak bátorítottak, hogy indítsunk Családok Átmeneti Otthonát, mert arra nagy szükség van. A lelkesedés nem hiányzott, átalakítottuk a mai Gyertyaláng házat (Rákóczi 22.), összehívtunk egy csapatot és beszereztük 2005-ben a szükséges engedélyeket. Az állami finanszírozás viszont 2007 előtt nem fogadott be minket a rendszerbe. 2007-ben ráadásul külön kellett megpályázni az új férőhelyeket a minisztériumnál. Ez a nagy erőfelhajtás arra volt jó, hogy egy minisztériumi munkatárs felfigyelt a próbálkozásunkra és egy millió Forint támogatást biztosított az induláshoz. Januárban egy lelkes, de nagyon amatőr csapattal nekiláttunk 15 férőhely ellátásának, egyelőre a régióra szólóan.

Mai szemmel visszanezve azt hiszem, hogy nagyon látható lehetett a szakmai zöldfülűségünk. Mégis dr. Kisbalázs Éva az akkori Közigazgatási Hivatal Munkatársa bizalommal és tanáccsal támogatta indulásunkat.

Szakmai munkánk és gondozási ötleteink megérték az évek során és ismételten elismerést nyertünk. 2009-ben egy adomány során lehetőségessé vált a mai Petri György ház (Templom U.) megvásárlása és átalakítása, mely 2010-ben 30 főre emelte az ellátottak számát. Ellátási területünk így országosra bővült és ez az intézményt anyagilag is stabilabb lábakra állította.

Az állami finanszírozás összegét nem fordíthatjuk intézményi beruházásokra, ezért csak apró cseprő adományokból próbáljuk az intézmény épületeinek nagyon provizorikus jellegét javíthatni, fejleszteni.

Ahogy sejtteni lehet, ezt az intézményt az állami normatívából nem lehet fenntartani, de valami miatt mégis létezőnk. Számos kis csoda, külföldi anyagi támogatás, dologi adományok, társadalmi munkában segítő emberek fáradhatatlan igyekezete azok a kellékek, melyek az intézmény fennmaradását és apró lépésnyi fejlődését biztosítják.

De miért ez a sok áldozat?

Miért áldoz ennyi ember a saját idejéből és vagyonából, hogy a Magyar Állam által felvállalt feladatot átvállalhassák? Miért kell egy 5 éves gyereknek rendet rakni a szobájában, ha az anyuka is megtudja csinálni? Miért gyűjtik össze a cserkészek az erdőben a szemetet, ha ez a tulajdonos feladata lenne?

A Máriakéméndi Gyertyaláng Gyermekfalu Alapítvány egyik eszmei oszlopa a cserkészlet. A cserkészlet alapítója, Lord Baden Powell azt kérte cserkészeitől, hogy kíséreljék meg a világot egy kicsit szebbé tenni, mint ahogy találták.

Itt lép színre az elején említett választás.

Nem olyan bonyolult dolog – az életben két dolog között választhatunk. Az egyik, hogy fogyasztjuk a világot, konzumáljuk! Kiszívunk a világból mindent, ami nekünk jár, kritizáljuk a TV-műsort, a politikát, az anyagi helyzetünket és legszívesebben a házastársunk magatartását, mert azt hisszük, hogy mindenkinek tökéletesen ki kell szolgálnia minket és hibát nem bocsátunk meg – a másik lehetőség, hogy megnézzük, hogy hogyan tudnánk hozzájárulni a világhoz. Tudunk-e egy mosolyt ajándékozni a buszon szembeülőnek, tudunk-e egy virágot ültetni oda, ahol nem volt eddig, tudjuk-e a világot a hiányosságaival együtt lehetőségnek látni arra, hogy ahol valami hiányzik, oda tegyünk valamit.

Ez a választás minden ember számára, minden pillanatban rendelkezésre áll: Szeretettel bánunk-e a rendelkezésre álló környezettel, vagy inkább nem.

Ez a választási lehetőség egy nagyon jó hír, mert sokan azt hiszik, hogy kénytelenek egy oldalon állni. Muszáj gyűlölni azt, aki megbántott, muszáj szidni a politikust, muszáj irigységet érezni egy gazdagabbal szemben, muszáj visszarúgni, ha az óvodában belénk rúgtak... De nem!

Alapítványunk hitvallása, hogy az ember a jó Isten jelenléte által teljes, nincs mit vesztenie, senki sem veheti el az embertől azt, ami teljessé teszi, a belé ültetett szeretetet, a benne jelenlévő Istent. Ez azt jelenti, hogy bármilyen sorsú ember vagyok, már teljes vagyok, már választhatom a szeretést. Nem kell valahová eljutnom, ahhoz, hogy teljes legyek, már ott vagyok, nem hiányzik nekem valami (például ennyi és ennyi pénz, egy tökéletes társ, mármint a nagy „Ő”), hogy teljes lehessenek. Ezt a jó hírt szeretnénk közvetíteni, hogy bárhol vagyok, választhatom a méltatlankodást, de választhatom azt a lehetőséget, hogy szebbé tegyem magamat, a másikat, a környezetemet. Eltöltsem a világot, a házasságomat, a családomat a munkahelyemet egy kis szeretettel. Nem muszáj valamire várni (például a másik kezdeményezésére), hogy tegyek valamit.

A Családok Átmeneti Otthon Máriakéménd kiváló lehetőség arra, hogy ezt a jó hírt megélhetővé tegyük. Munkatársaink és támogatóink folyamatosan találkoznak emberekkel is, akik képtelenek a sorsukat a kezükbe venni, akik szeretet nélkül bánnak a gyerekekkel. Millió lehetőségünk van elkezerni, méltatlankodni és lenézni őket – ahogyan a külvilág is viszonyul a klienseink felé. Ugyanakkor lehetőségünk van a kliens életét megajándékozni figyelemmel, meghallgatással, folyamatos kíséréssel és fáradhatatlan buzdítással. A reményünk az, hogy a kliens általunk megtapasztalja ezt a választási lehetőséget. Nagyon kicsi esély van arra, hogy nagyon szűk anyagi helyzetéből és személyes adottsága korlátaiból teljesen megszabaduljon egy kliensünk és egy egész más ember lehessen. Viszont a szűk korlátok ellenére lehetősége nyílik arra, hogy szeretettel fűszerezze meg a családi életét. Olvasson mesét a gyermeknek, hallgassa meg, amikor szeretne valamit, kísérje következetesen a gyermekét, ha az iskolai kudarcokra próbál választ találni, adjon folyamatos biztonságot, ha a gyerek a határokat feszíti.

Szeretném a klienseinknek is megköszönni, hogy a családjuk együttmaradása érdekében felvállalnak egy olyan életformát, amelyben megtapasztalhatják szűk lehetőségeik korlátait és ezen korlátokon belül élnek azzal a bátorsággal, hogy e kis mozgásterület ellenére egy teljesebb, boldogabb életet teremtsenek felnövekedő gyermekeiknek. Ez a bátorság és szerénység mindannyiunknak példa, akik legtöbbször több erőforrás ellenére elégedetlenek vagyunk a korlátaikkal.

Szeretném a jó Istennek megköszönni, hogy minket esetlen embereit megbízza ezzel a nagy feladattal és kedves váratlan csodáival bátorít és áttekinthetetlen megpróbáltatásokkal erősít.

Megtapasztaltuk, hogy az intézmény fennmaradása, alakulása, a gondozási sikerek nem a mi kezünkben vannak és ott jelennek meg ahol legkevésbé vártuk.

Köszönöm, hogy itt mindenki jelenlétével és esetleg imájával támogatja a munkánkat. A mai műsorhoz sok örömet és kíváncsiságot kívánok.

Megismétlem a jó hírt: mindannyiunk számára rendelkezésre áll az a lehetőség, hogy bármikor szeretettel bánjon a világgal, minden teremtményével és magával – amíg lélegzünk semmi és senki sem tarthat el ettől a választástól, csak mi magunk!